

Camdan Kalp

– Şükran Aydođan · 06 Aralık 2011

Ben ne yangınlar söndürdüm,
bađrımda.
Ne volkanlar patladı bilsen
Yüzlerce kurşun sıktılar kalbime
Kaç yer de yaram var görsen
Defalarca kanadı ciđerlerim
Her kem sözle incindi yüređim
Kimler saplamadiki sırtıma
İhanet hançerini
Kaç kez kıvrandım acıyla bilsen Riya, aşka bürünmüş geldi
Yalan, dost dilinde baldı sanki
Kaç kez inandım yanıldım
Her uykumdan kabusla uyandım
Ah! şerri hayırdır diyerek,
tabir edebilsen.
Kader hiç gülmedi yüzüme
Her seferinde aynı oyun aynı hikaye
Rolüm hep hüsrân maskarası oldu
Kaç kez taşıtı sabır bardağım doldu
Eridim tükendim kurudum
Çorak bir toprak gibi gönlüm
Ah! bir yudum su verebilsen Ben nice ateşlere yandım
Kaç kez tutuştu isyanlar ruhumda
Alev alev dalgalandı feryatlarım
Kaç ocakta küle döndüm eşelesen
Ben ne yaşadım ne de öldüm
Her gün dirilişiydi ümitlerimin
Kaç bütün yarım kaldı hayallerimde
Vazgeçmedim yine denemekten
Şimdi sorma bana küskünlüğümü
Kırık dökük yara bere parçalanmış
Girip camdan kalbime görebilsen. Ş.AYDOĐAN (GÜLCENAZ)